

El capitalocè

NATURA URBANA. Els humans tenim ceguera sistèmica o ambiental. Som incapaços de veure com les nostres activitats quotidianes, rutinàries i locals produeixen canvis sobre el medi ambient global. Ningú no ha estat conscient del canvi climàtic fins que els climatòlegs han aportat dades concloents. El fenomen és el resultat del domini dels humans sobre la natura. L'hem manipulat, transformat i explotat fins al límit.

L'alteració de la natura és evident arreu.

Un altre problema que, majoritàriament, portem arrossegant des de gairebé el neolític, és la concepció dualista de la realitat. Separem la natura de la cultura. Com si els humans fóssim entitats d'origen no biològic! Sempre ens hem separat del que no és humà. Aleshores, allò que no pertany estrictament als humans és considerat inferior, mancat de respecte i explotable. Hem arribat a la

dominació humana de la natura. Aquesta pràctica històrica s'ha perpetuat fins a l'actualitat i s'ha traslladat a les polítiques ambientals dels països "desenvolupats".

Per una banda, el dualisme natura-cultura i, per una altra, la ceguera que tenim davant dels canvis ambientals, han justificat, al llarg de la història, la transformació dels ecosistemes i la conquesta i l'aculturament de les poblacions humanes autòctones. I tot plegat ha confluït de manera exagerada en el sistema capitalista i neoliberal vigent. El principal responsable de l'ecocidi i genocidi actual. El capitalisme està donant nom a un nou període "geològic", el "capitalocè".

El terme capitalocè és un dels noms que s'ha donat al període que va de la revolució industrial fins a l'actualitat, fent analogia amb els noms d'altres temps geològics (eocè, paleocè...). També se li ha donat el nom d'antropocè, atribuint les causes de totes les "maltempsades" ambientals a la humanitat en ple. El terme més coherent, però, és el de capitalocè: només una part de la humanitat, sota el sistema capitalista, ha provocat els canvis geològics i ambientals sobre la Terra.

Aquest període acabarà quan deixem de ser antropocèntrics i tinguem una enfocament de la natura menys dual. Quan tinguem en compte que els humans formem part dels ecosistemes. En concret, de la biosfera. I quan els polítics actuals siguin valents i s'enfrontin a aquesta realitat no dual. Ara per ara, els polítics van a remolc dels interessos crematístics dels partits i tenen por de canviar el sistema. Els suposaria perdre la comoditat i l'"estatus quo". Una altra final possible és que la mateixa natura, de la qual formem part, ens acabi posant a ratlla.